

predsednik
Dieter F. Uchtdorf
drugi svetovalec
v Prvem predsedstvu

Beseda oklevajočim misijonarjem

Učencem Jezusa Kristusa je bila vselej naložena obveza, naj evangelij ponesejo v svet (gl. Mr 16:15–16). Vendar je včasih težko odpreti usta in ljudem okrog sebe spregovoriti o veri. Medtem ko imajo nekateri člani Cerkve naravni dar, da drugim govorijo o veri, drugi nekoliko oklevajo oziroma čutijo, da so okorni, jim je nerodno ali jih je celo strah.

Naj zato predlagam štiri stvari, ki jih vsak lahko naredi, zato da sledi Odrešenikovemu naročilu, naj evangelij pridiga vsakemu bitju (gl. NaZ 58:64).

Bodite luč

Moj priljubljeni pregovor, ki ga pogosto pripisujejo svetemu Frančišku Asiškemu, se glasi: »Vselej pridigaj evangelij in če je potrebno, uporabi besede.«¹ V tem pregovoru se predpostavlja, da so najmočnejše pridige pogosto nebesedne.

Če imamo integriteto in živimo v skladu s svojimi merili, ljudje to opazijo. Če izžarevamo radost in srečo, pa to opazijo še bolj.

Vsak hoče biti srečen. Ko člani Cerkve izžarevamo luč evangelija, ljudje lahko vidijo našo srečo in občutijo Božjo ljubezen, ki nas navdaja in ki prekipeva v našem življenju. Vedeti hočejo zakaj. Hočejo razumeti našo skrivnost.

To jih pripelje do tega, da si postavljajo vprašanja, kot sta: »Zakaj ste tako srečni?« ali »Zakaj ste vedno tako pozitivno naravnani?« Odgovori na ta vprašanja

seveda spretno vodijo v pogovor o obnovljenem evangeliju Jezusa Kristusa.

Bodite zgovorni

Začeti pogovori o verski temi – zlasti s prijatelji in ljubljenimi – se nam lahko zdi zastrašujoče in zahtevno. Ni treba, da je tako. Omemba duhovnih izkušenj ali pogovor o cerkvenih dejavnostih oziroma dogodkih je lahko nekaj lahkotnega in prijetnega, če temu namenimo nekaj poguma in zdrave pameti.

Moja žena Harriet je čudovit primer tega. Ko sva živel v Nemčiji, je našla način, da je s Cerkvijo povezane teme vpletla v pogovor s prijatelji in znanci. Na primer, ko jo je nekdo vprašal o njenem vikendu, je odgovorila: »To nedeljo je bilo v naši cerkvi osupljivo! Šestnajstletni mladenič je imel lep govor pred dvesto ljudmi našega občestva o tem, kako živeti čisto.« Ali: »Izvedela sem za devetdesetletnico, ki je spletla več kot petsto odej in jih namenila za dobrodelni program naše Cerkve, da jih bodo poslali ljudem v tiski po vsem svetu.«

Pogosteje kot ne so ljudje, ki so to slišali, hoteli o tem izvedeti več. Postavljali so vprašanja. In to je vodilo do priložnosti, da so spontano, zaupljivo in sproščeno govorili o evangeliju.

S prihodom spleta in socialnih medijev je danes lažje kakor kdaj prej o teh stvareh govoriti na lahkoten način. Kar potrebujemo, je preprosto pogum, da to naredimo.

Naj vas navdaja blagost

Na žalost je tako lahko biti neprijeten. Vse prepogosto se zgodi, da ugovarjamo, omalovažujemo in obsojamo. Ko se nad ljudmi jezimo ali smo do njih osorni ali žaljivi, je zadnje, kar bi slednji hoteli, to, da bi nas bolje spoznali. Nikoli ne bomo vedeli, koliko ljudi je Cerkev bodisi zapustilo bodisi se ji ni nikoli pridružilo, ker je nekdo rekel nekaj, s čimer jih je prizadel ali užalil.

Danes je v svetu toliko nevljudnosti. Zaradi anonimnosti spleta je lažje kot kdaj prej preko njega reči nekaj strupenega ali rezkega. Mar ne bi morali imeti mi, nadebudni učenci našega blagega Kristusa, višja, dobrohotnejša merila? Sveti spisi učijo: »Vaše govorjenje naj bo zmeraj ljubeznivo, začinjeno s soljo, da boste vedeli, kako morate odgovarjati komur koli.« (Kol 4:6)

Všeč mi je zamisel, da morajo biti naše besede čiste kakor jasno nebo in da jih mora navdajati blagost. Ali si lahko predstavljate, kakšne bi bile naše družine, oddelki, narodi in celo svet, če bi privzeli to preprosto načelo?

Naj vas navdaja vera

Včasih si pripisujemo preveč zaslug ali se preveč krivimo, ko pride do tega, ali bodo drugi sprejeli evangelij. Pomembno je, da si zapomnimo, da Gospod od nas ne pričakuje, da bi druge spreobračali.

Spreobrnitev se ne zgodi zaradi naših besed, temveč zaradi nebeškega delovanja Svetega Duha. Včasih je potreben le en preprost stavek pričevanja ali izkušnje, da se začne srce mehčati ali vrata odpirati, zaradi česar drugi po navdihu Duha lahko doživijo višje resnice.

Predsednik Brigham Young (1801 – 1877) je dejal, da je vedel, da je evangelij pravi, ko je »videl moža, ki ni imel govorniškega daru oziroma darov za javno govorjenje, ki je lahko rekel le: 'Vem, po moči Svetega Duha, da Mormonova knjiga izpričuje resnico, da je Joseph Smith Gospodov prerok.'« Ko je predsednik Young slišal tisto preprosto pričevanje, je rekel: »Sveti Duh, ki je prihajal od tega navdihnjenega posameznika, mi je razsvetlil razumevanje in pred menoj [je bila] luč, slava in nesmrtnost.«²

Bratje in sestre, imejte vero. Gospod lahko poveljača besede, ki jih govorite, in jih napravi mogočne. Gospod vas ne prosi, da spreobračajte, temveč da odprete usta. Naloga spreobračanja ni vaša – ta pripada človeku, ki posluša, in Svetemu Duhu.

Vsak član misijonar

Moji dragi prijatelji, danes imamo več načinov kot kdaj prej, da odpremo usta in drugim spregovorimo o radostnih novicah evangelija Jezusa Kristusa. Za vsakega – celo za oklevajočega misijonarja – je način, da sodeluje v tem velikem delu. Vsak od nas lahko najde način, da uporabi svoje talente in zanimanja za podporo velikega dela, da svetu prinašamo luč in resnico. In če bomo to delali, bomo našli radost, ki so je deležni tisti, ki so dovolj zvesti in pogumni, da so vselej Božje priče (gl. Moz 18:9).

OPOMBE

1. Sveti Frančišek iz Asizija, v William Fay in Linda Evans Shepherd, *Share Jesus without Fear*, 1999, str. 22.
2. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young*, 1997, str. 67.

POUČEVANJE S TEM SPOROČILOM

Eden od učinkovitih načinov poučevanja je, da »tiste, ki jih učite, spodbujate, da si zadajo [...] cilje, ki jim lahko pomagajo živeti načelo, ki ga učite« (*Teaching, No Greater Call*, 1999, str. 159). Premislite, da bi povabili tiste, ki jih učite, naj si v duhu molitve zastavijo cilj, da bodo enemu ali več ljudem ta mesec spregovorili o evangeliju. Starši se lahko pogovorijo o načinih, kako pri tem lahko pomagajo mlajši otroci. Družinskim članom lahko tudi pomagata, da bodo iskali zamisli ali odigrali igro vlog, da bo evangelij lahko postal del njihovega vsakdanjega pogovora, pomislite pa tudi na prihajajoče cerkvene dejavnosti, na katere bi lahko povabili kakšnega svojega prijatelja.

MLADINA

Povejte prijatelju

Adriana Vásquez

Ko sem se nekega dne učila za seminar, sem prejela lep in jasen navdih. Ko sem brala lekcijo za naslednji dan, sem zagledala obraz prijateljice iz šole in sem močno začutila, da bi ji morala pričevati.

Navzlic jasnosti navdiha me je bilo strah. Skrbelo me je, da bi me prijateljica zavrnila, zlasti ker ni bila videti takšne vrste dekle, ki bi se zanimala za to, da bi se pridružila Cerkvi.

Spomnila sem se govora sestre Mary N. Cook iz generalnega predsedstva Mladenk, v katerem nam je dala izziv, naj trdo delamo in smo hrabre.¹ Hotela sem biti takšna, zato sem temu dekletu napisala pismo in pričevala o resnici Cerkev in o moji ljubezni do Mormonove knjige. Naslednji dan sem ji Mormonovo knjigo skupaj s pismom skrivoma dala v torbo.

Na moje presenečenje je bila prijateljica zelo dovzetna za evangelij. Od tistega dne dalje mi je pripovedovala, kaj se je naučila pri preučevanju Mormonove knjige. Čez nekaj tednov sem jo predstavila misijonarkama. Skoraj nemudoma ji je Sveti Duh potrdil, da je to, kar spoznava, res. Z misijonarkama smo jokale, ona pa nam je povedala, kaj čuti. Prijateljica se je kmalu krstila, njeni starši pa so se čudili spremembam, ki so se ji dogajale.

Vesela sem, da sem lahko premagala svoje strahove in ji pomagala, da je v njeno življenje prišel evangelij.

OPOMBA

1. Gl. Mary N. Cook, Never, Never, Never Give Up!, *Liahona*, maj 2010, str. 117–119.

OTROCI

Lahko sem luč drugim

Predsednik Uchtdorf pravi, da morajo biti, če hočemo biti luč drugim, naše besede »jasne kakor sončno nebo in morajo odražati milino«. Naše besede bi morale odražati srečo, poštenost in prijaznost. Kaj lahko naredite ali rečete, zato da boste za druge luč? V dnevnik lahko zapišete pet prijaznih stvari, ki jih nameravate reči družinskim članom ali prijateljem.

Spreobrnjeni h Gospodu

Naslednje gradivo preučite v duhu molitve in se o njem primerno pogovorite s sestrami, ki jih obiskujete. Vprašanja uporabite zato, da boste sestre okrepili in da bo Društvo za pomoč postalo dejavni del vašega življenja. Več o tem na reliefsociety.lds.org.

Vera, družina, pomoč

Nove sestre v Cerкви – vključno z mladenkami, ki pridejo v Društvo za pomoč, sestrami, ki spet postanejo dejavne, in novimi spreobrnjenkami – potrebujejo podporo in prijateljstvo obiskujočih učiteljic. »Vpletenost članov je bistvena za obrat pri ohranjanju članstva in pri tem, da manj dejavni spet postanejo v celoti dejavni,« je dejal starešina M. Russell Ballard iz zбора dvanajstih apostolov. »Predstavljajte si vizijo tega, da Društvo za pomoč [...] lahko postane [eden od] najboljših virov prijateljstva, kar jih imamo v Cerкви. Zgodaj pridite do tistih, ki se jih poučuje in ki zopet postajajo dejavni, in jih preko vaše organizacije v Cerkev spet pripeljite z ljubeznijo.«¹

Kot članice Društva za pomoč lahko novim članom pomagamo, da se naučijo osnovnih cerkvenih praks, kakor so:

- govor,
- pričevanje,
- izpolnjevanje zakona posta,
- plačevanje desetine in drugih darovanj,
- raziskovanje družinskega rodoslovja,

- izvajanje krstov in potrditev za preminule prednike.
- »Zaradi pozornih prijateljev se bodo novi člani v cerkvi počutili sproščeno in dobrodošlo,« je dejal starešina Ballard.² Vsi, zlasti obiskujoče učiteljice, imamo pomembno odgovornost, da naše prijateljstvo z novimi člani postane način, preko katerega jim lahko pomagamo, da se zares spreobrnejo h Gospodu (gl. Al 23:6).

Iz svetih spisov

2 Ne 31:19–20; Mor 6:4

Iz naše zgodovine

»Zaradi vse večjega števila spreobrnjenec,« je dejal predsednik Gordon B. Hinckley (1910 – 2008), »se moramo še toliko bolj potruditi, da jim bomo pomagali, zdaj ko so svojo pot našli. Vsak od njih potrebuje troje: prijatelja, odgovornost in to, da se ga hrani z dobro Božjo besedo' (Mor 6:4).«³

Obiskujoče učiteljice so v položaju, da lahko pomagajo tistim, nad katerimi bdijo. Pogosto najprej pride do prijateljstva, prav kakor se je zgodilo neki mladi sestri v Društvu za pomoč, ki je bila obiskujoča učiteljica neke

starejše sestre. Počasi sta razvijali prijateljstvo, dokler nista z ramo ob rami delali v neki čistilni akciji. Postali sta prijateljici in ko sta govorili o sporočilu obiskujočega poučevanja, sta bili obe nahranjeni z »dobro Božjo besedo«.

Predsednik Joseph Fielding Smith (1876 – 1972) je dejal, da je Društvo za pomoč »vitalni del Božjega kraljestva na Zemlji [...] in svojim zvestim članicam pomaga, da bodo prejele večno življenje v Očetovem kraljestvu«⁴.

OPOMBE

1. M. Russell Ballard, *Members Are the Key, Liahona*, sep. 2000, str. 18.
2. M. Russell Ballard, *Liahona*, sep. 2000, str. 17.
3. Gordon B. Hinckley, *Every Convert Is Precious, Liahona*, feb. 1999, str. 9.
4. Joseph Fielding Smith, *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society*, 2011, str. 97.

Kaj lahko naredim?

1. Ali molim za svojo družabnico in prosim, da naju vodi Duh, ko pomagava najini sestri?
2. Kako služiva vsaki sestri, nad katero bdiva, tako da ve, da resnično skrbiva zanjo?